

„Didysis draugas, kuris niekada neišduoda“

Ieškai bičiulystės draugų, kurie savo pokalbiais, prieraišumu, bendravimu palengvintų tau šio pasaulio tremtį..., nors draugai kartais ir išduoda. Nematau nieko blogo, kad ieškai. Bet... kodėl nesieki kasdien dar stipresnės Didžiojo Bičiulio draugystės, pašnekesio su tuo, kuris niekad neišduoda?
(Kelias, 88)

rugsėjo 13 d.

Mūsų gyvenimas priklauso Dievui, turime gyventi tarnaudami Jam, dosniai rūpindamiesi sielomis, savo žodžiu ir pavyzdžiu rodydami krikščioniškojo atsidavimo gelmę.

Jėzus tiki, kad alkstame Jo mokymo, todėl kartoja: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria.“ O mes atsakome: išmokyk mus pamiršti save, galvoti tik apie Tave ir apie kitas sielas. Šitaip Viešpats savo malone ves mus pirmyn, kaip tuomet, pradėjus mokytis rašyti. Argi neprisimenate, kaip mokytojas vedžiodavo jūsų neįgudusią ranką? Šitaip liudydami tikėjimą, kuris yra dar viena Dievo dovana, pajusime tikro džiaugsmo skonį. Ir toks aiškus krikščioniškas elgesys bus tarsi raštas, iš kurio visi galės išskaityti nuostabius Dievo darbus.

Jis – mūsų Draugas, vienintelis Draugas, nes Jėzus sakė: *vos autem dixi amicos*. Jis vadina mus draugais

ir pirmas žengia žingsnį mūsų link,
nes pirmas mus pamilo. Vis dėlto Jis
neprimeta savo meilės, o tik siūlo ją.
Jis aiškiausiai įrodo ją pačiu
didžiausiu draugystės ženklu: „Nėra
didesnės meilės, kaip gyvybę už
draugus atiduoti.“ Jis buvo Lozoriaus
draugas. Jis verkė pamatęs mirusį
Lozorių ir prikėlė jį gyventi. Jeigu Jis
matys, kad esame abejingi, nieko
nenorime, galbūt net surambėjome,
mūsų apmiręs vidinis gyvenimas
taps Jo ašarų priežastimi. „Sakau tau,
mano drauge, kilk ir eik.“ Palik šį
lėkštą gyvenimą, net nevertą vadinti
gyvenimu. (Kristus eina pro šalį, 93)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/didysis-draugas-kuris-
niekada-neisduoda/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/didysis-draugas-kuris-niekada-neisduoda/) (2026-04-11)